

[Ole Espersen]

langt mindre end i de to nabolande. Hvor udlændinge dér udgør op til 10 pct. af befolkningen, er procenten her i landet vel omkring 2, og tager vi kun indvandrere, der kommer fra lande uden for Europa, er procenten helt nede på 1. Jeg nævner det, fordi vi ikke i nogen form for selvtilfredshed skal undervurdere andres problemer.

Men samtidig med at vi glæder os over, at vi i denne periode utvivlsomt vil være i stand til at forbedre udlændingenes retsstilling, må vi nok gøre os klart, at når der utvivlsomt er et så bredt flertal for det, så skyldes det den ret restriktive, kan vi godt sige, danske indvandrerpolitik, der har været ført. Denne politik har i nogle tilfælde kunnet virke noget håndfast, nogle vil sikkert synes hård, men den har til gengæld medført, at de indvandrere, der er her, har kunnet leve en bedre og mere sikret tilværelse, end de har kunnet i visse andre lande, hvor man i hvert fald i nogle perioder har ført en politik, der i højere grad var udtryk for bare at lade stå til eller ligefrem udtryk for, at erhvervslivet i visse perioder skulle have så meget billig arbejdskraft som muligt. Vi ser ulykkelige eksempler på, hvad det kan medføre, netop i disse dage i Afrika.

Det afgørende er, at vi benytter os af det bedre udgangspunkt, vi har, og som vi har skabt os i kraft af den politik, der er ført, til at skabe en endnu højere grad af sikkerhed og tryghed for udlændinge her i landet. Med udgangspunkt i justitsministerens redegørelse om praksis for udvisning vil jeg nævne nogle områder, hvor det forekommer mig, at erfaringen med de regler, vi har, kræver, tilsiger nogle lempelser, men også ændringer af anden karakter, som vi har rimelige muligheder for at gennemføre, uden at indvandringen af den grund på nogen måde skulle komme ud af kontrol med de følger, jeg lige har nævnt.

Det, der især har påkaldt sig interesse, er nok udvisning på grund af kriminalitet. Det er i og for sig, kan man godt sige, lidt beklageligt, at det specielt er det, der har påkaldt sig den store interesse, for det giver ligesom et indtryk af, at udlændinge er mere kriminelle end andre, at det væsentlige problem med de udlændinge, vi har her i landet, når vi ser på deres forhold til Danmark, er deres kriminalitet. Det er jo helt forkert. Udlændingene er tværtimod i gennemsnit belastet med mindre kriminalitet end den danske del

af befolkningen. I enkelttilfælde kan der naturligvis være tale om sager, der er alvorlige for den enkelte udlænding, som de regler, vi har, måtte ramme. Det forekommer os, at en vis begrænsning af disse udvisninger er forsvarelig. Jeg tænker bl.a. på udlændinge, som er kommet her til landet som børn eller ganske unge, og som så at sige er vokset op her i landet. Dér mener jeg, at vi må tage risikoen for, at der optræder kriminalitet. De er ikke kommet her til landet for at finde et udgangspunkt for lovovertrædelser. De er kommet her af grunde, som de typisk ingen indflydelse har haft på selv. Jeg mener, at en lempelse her klart er nødvendig.

Også i andre tilfælde, hvor udlændinge er kommet her til landet som voksne, har etableret familie, fået kone eller mand og børn og har boet her i længere tid, vil jeg tro, at vi i fremtiden bør se mere nuanceret på forholdene, end vi hidtil har ment det muligt.

En anden form for kriminalitet, som typisk ikke medfører alvorlige straffedomme, er den, der består i overtrædelse af reglerne om ophold og arbejde her i landet. Disse lovovertrædelser er for så vidt af en vis formel karakter i den forstand, at de ikke i sig selv går ud over danske statsborgere. Udvisninger i mange af disse tilfælde er nødvendige og vil utvivlsomt også i fremtiden være nødvendige for overhovedet at få overholdt vor lovgivning om adgang til og ophold her i landet. Men også her tror jeg, at vi i nogle tilfælde har råd til at tillægge menneskelige hensyn større vægt. Har udlændingen, selv om det måtte være i en periode, hvor han opholder sig her i landet, giftet sig og måske fået eller venter et barn, så vil en udvisning på 1 år eller 3 år kunne virke hårdt. Jeg tror, at vi har råd til, da vi jo alligevel ved, at udlændingen kommer tilbage til landet på et eller andet tidspunkt, i hvert fald at sætte denne periode ned og måske i nogle tilfælde helt undlade at nægte den pågældende ret til ophold i landet.

I det hele taget kan man sige, at selv om en sådan ændret politik måske ville medføre en noget større risiko for misbrug – det gælder ikke blot dem, jeg nu beskæftiger mig med, det område, jeg nu omtaler – skal vi hele tiden være klar over, at den risiko, vi søger at imødegå, ikke må medføre, at vi overvurderer den, tillægger den altafgørende